

Convenție europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986

Publicat în Monitorul Oficial nr. 685 din 10/08/2006

PREAMBUL

Reamintind că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai bună unitate între membrii săi și că statele membre ale Consiliului Europei, care au semnat prezenta convenție, doresc să coopereze cu celelalte state în ceea ce privește protecția animalelor vii utilizate în experimente sau în alte scopuri științifice,

recunoscând că omul are obligația morală de a respecta toate animalele și de a lua în considerație capacitatea acestora de suferință și memoria lor,

acceptând în egală măsură că omul are nevoie, în căutările sale pentru dobândirea de cunoștințe în domeniul sănătății și siguranței, să folosească animale, în cazul în care acest lucru se face în condiții rezonabile, având ca rezultat o extindere a cunoștințelor sau orice alte beneficii pentru om ori animale, chiar în condițiile în care omul folosește aceste animale pentru hrană, îmbrăcăminte și ca animale de povară,

încercând să limiteze folosirea animalelor în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice, să caute înlocuirea acestor utilizări practice cu măsuri alternative și să încurajeze folosirea acestor măsuri alternative,

dorind să adopte prevederi comune în scopul de a proteja animalele folosite în astfel de proceduri care pot cauza durere, suferință, disconfort sau răniri de durată și de a asigura, în situația în care acestea sunt inevitabile, o reducere la minimum,

s-au convenit următoarele:

PARTEA I

Principii generale

ARTICOLUL 1

1. Prezenta convenție se aplică în cazul oricărui animal folosit sau care se intenționează a fi folosit în orice procedură experimentală științifică, în situația în care acea procedură poate cauza durere, suferință, disconfort sau răniri de durată.

2. În textul prezentei convenții:

a) animal, dacă nu poate fi altfel calificat, reprezintă orice vertebrat viu, excluzând omul, inclusiv formele larvare sau formele reproducătoare care pot trăi liber, dar excluzând din această categorie alte forme fetale ori embrionare;

b) intenționat a fi folosit înseamnă crescut sau păstrat în scopul de a fi vândut, înstrăinat ori folosit în orice proceduri experimentale sau științifice;

c) procedură reprezintă orice folosire în scopuri experimentale sau științifice a unui animal, căruia îi poate cauza durere, suferință, disconfort sau răniri de durată, inclusiv orice desfășurare a unei acțiuni intenționate sau susceptibile să aibă ca rezultat nașterea unui animal în oricare asemenea condiții, dar excluzând cele mai puțin dureroase metode acceptate în practica modernă (acestea fiind metodele "umane") de omorâre sau de marcare a unui animal.

O procedură începe atunci când un animal este mai întâi pregătit pentru utilizarea lui și se încheie când nu se mai efectuează observații ulterioare (în scopul efectuării acelei proceduri); eliminarea durerii, suferinței, disconfortului sau rănirilor de durată prin folosirea cu succes a anesteziei ori analgeziei sau a altor metode care nu plasează animalul folosit în afara scopului acestei definiții;

d) persoană competentă înseamnă orice persoană care este considerată de o parte semnatară a convenției a fi competentă pe teritoriul său pentru a desfășura funcția descrisă în prezenta convenție;

- e) autoritate responsabilă reprezintă, pe teritoriul unei părți, orice autoritate, organism sau persoană desemnată pentru scopurile prezentei convenții;
- f) amplasament reprezintă orice facilitate mobilă sau fixă, orice clădire, grup de clădiri sau orice alte incinte, inclusiv locurile care nu sunt în întregime împrejmuite ori acoperite;
- g) amplasament pentru reproducere reprezintă orice amplasament unde animalele sunt reproduse în scopul de a fi folosite în diferite proceduri;
- h) amplasament de stocare reprezintă orice amplasament, altul decât cel de reproducere, în care animalele sunt ținute în scopul de a fi folosite în diverse proceduri;
- i) amplasament de folosință reprezintă orice amplasament unde animalele sunt folosite în proceduri;
- j) metodă umană de sacrificare reprezintă sacrificarea unui animal cu un minim de suferință fizică și mentală, corespunzătoare speciei.

ARTICOLUL 2

O procedură poate fi realizată în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

- a)
 - (i) evitarea sau prevenirea bolilor, îmbolnăvirilor ori altor anomalii sau a efectelor lor la om, animale vertebrate sau nevertebrate și plante, inclusiv producerea unor medicamente de calitate, eficiente și testate în condiții de siguranță, sau a altor substanțe ori produse;
 - (ii) diagnosticarea sau tratamentul bolilor, îmbolnăvirilor ori al altor anomalii sau al efectelor acestora la om, animale vertebrate și nevertebrate sau plante;
- b) detectarea, evaluarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale vertebrate și nevertebrate ori plante;
- c) protecția mediului;
- d) cercetarea științifică;
- e) educația și instruirea;
- f) anchetele medico-legale.

ARTICOLUL 3

Fiecare parte încearcă să urmeze toți pașii necesari pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei convenții și să se asigure de existența unui sistem efectiv de control și supraveghere, cât mai rapid cu putință și în toate situațiile, într-o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a acesteia.

ARTICOLUL 4

Nicio prevedere a prezentei convenții nu afectează libertatea părților de a adopta măsuri stricte de protecție a animalelor folosite în diverse proceduri sau măsuri de control și restricție a utilizării animalelor în diverse proceduri.

PARTEA a II-a

Îngrijirea generală și acomodarea

ARTICOLUL 5

1. Oricărui animal care este folosit sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil. În implementarea acestor prevederi, atenția trebuie să fie îndreptată asupra ghidului care conține reguli pentru acomodarea și îngrijirea animalelor, descris în anexa A la convenție.

2. Condițiile de mediu în care fiecare animal este crescut, menținut sau folosit trebuie să fie verificate zilnic.

3. Bunăstarea și starea de sănătate a animalelor trebuie să fie observate îndeaproape și periodic pentru a preveni durerea sau suferința care poate fi evitată, disconfortul ori rănirea de durată.

4. Fiecare parte trebuie să stabilească toate măsurile pentru a se asigura că orice defect sau suferință descoperită este corectată cât mai curând posibil.

PARTEA a III-a

Modul de desfășurare a procedurii

ARTICOLUL 6

1. O procedură nu trebuie să vizeze unul dintre scopurile prezentate în art. 2 dacă există o altă metodă științifică satisfăcătoare, care să fie rezonabilă și disponibilă a fi folosită și care nu necesită utilizarea animalului.

2. Fiecare parte trebuie să încurajeze cercetarea științifică în sensul dezvoltării metodelor care pot furniza aceleași informații ca și cele obținute prin proceduri.

ARTICOLUL 7

Când se execută o procedură trebuie să fie aleasă cu grijă specia, iar acolo unde este necesar trebuie să fie exemplificată autorității responsabile; trebuie să fie aleasă procedura astfel încât să fie selectată aceea care folosește un număr minim de animale, cauzându-le cât mai puțină durere, suferință, disconfort sau răniri de durată și care este cea mai în măsură să furnizeze rezultate satisfăcătoare.

ARTICOLUL 8

O procedură trebuie să se execute sub anestezie locală sau analgezie ori prin alte metode desemnate să elimine cât mai rapid posibil durerea, suferința, disconfortul sau rănirile de durată, în situațiile în care:

a) durerea cauzată prin procedură este mai mică decât efectele negative asupra animalelor pe care le-ar avea folosirea anesteziei ori analgeziei; sau

b) folosirea anesteziei sau analgeziei este incompatibilă cu scopul procedurii. În astfel de situații trebuie să fie luate măsuri legislative și/sau administrative pentru a se asigura că asemenea proceduri sunt absolut necesare.

ARTICOLUL 9

1. În cazul în care este planificat ca o procedură să aibă drept subiect un animal și în această situație va avea sau va putea avea loc un experiment în care animalul va suferi o durere severă, procedura trebuie să fie declarată în mod specific și justificată sau special autorizată de autoritatea responsabilă.

2. Măsurile legislative și/sau administrative potrivite trebuie să fie luate asigurându-se că procedura este absolut necesară. Aceste măsuri trebuie să includă:

- o autorizație specială a autorității responsabile; sau
- o declarație specială privind asemenea proceduri către autoritatea responsabilă și acțiuni juridice și administrative ale acestei autorități, dacă respectiva autoritate nu este satisfăcută, în măsura în care procedura are o importanță suficientă pentru atingerea unor nevoi esențiale ale omului sau ale animalului, cuprinzând soluția problemelor științifice.

ARTICOLUL 10

Animalul folosit în timpul procedurii trebuie să fie manipulat astfel încât să se respecte prevederile art. 5, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi sunt incompatibile cu obiectivele procedurii.

ARTICOLUL 11

1. La sfârșitul procedurii trebuie să se decidă dacă animalul trebuie să fie menținut în viață sau omorât prin metode "umane". Un animal nu trebuie să fie păstrat în viață dacă nu poate reveni la starea normală de sănătate sau continuă să resimtă durere ori disconfort.

2. Decizia menționată la paragraful 1 trebuie să fie luată de o persoană competentă, în particular de un medic veterinar, sau de o altă persoană care, în acord cu prevederile art. 13, este responsabilă pentru sau îndeplinește procedura.

3. Când la sfârșitul unei proceduri:

a) un animal este menținut în viață, el trebuie să primească îngrijire corespunzătoare stării sale de sănătate, să fie pus sub observația unui medic veterinar sau a altei persoane competente și să fie păstrat în condiții corespunzătoare cerințelor prevăzute la art. 5. Se poate renunța la condițiile prevăzute în prezentul subparagraf dacă, în opinia unui medic veterinar, animalul nu suferă;

b) un animal nu este ținut în viață sau nu poate beneficia de prevederile art. 5 pentru buna sa stare de sănătate va fi omorât printr-o metodă "umană" cât mai rapid posibil.

4. Un animal care a fost folosit într-o procedură ce a avut drept consecință o durere sau suferință severă, fără a ține seama dacă anestezia sau analgezia a fost utilizată, trebuie să fie folosit într-o procedură viitoare doar dacă și-a revenit la o stare bună de sănătate și la o stare generală bună, în oricare dintre următoarele două situații:

a) procedura viitoare este una în care animalul este subiectul unei anestezii generale care se menține până când animalul este omorât; sau

b) procedura viitoare va implica doar intervenții minore.

ARTICOLUL 12

În ciuda prevederilor prezentei convenții, acolo unde este necesar pentru proceduri efectuate în scopuri legitime, autoritatea responsabilă poate permite ca animalul în cauză să fie eliberat, asigurându-se de faptul că s-au luat măsuri privind acordarea unei atenții maxime pentru siguranța și bunăstarea acestuia. Procedurile care implică eliberarea animalului nu vor fi permise decât în scopuri educaționale și de instruire.

PARTEA a IV-a

Autorizarea

ARTICOLUL 13

O procedură utilizată pentru unul dintre scopurile menționate la art. 2 poate fi realizată de către o persoană autorizată sau poate să intre sub directă responsabilitate a unei persoane autorizate ori dacă are în vedere un experiment sau alt proiect științific care este autorizat în concordanță cu prevederile legislației naționale. Autorizația va fi acordată doar persoanelor considerate competente de către autoritatea responsabilă.

PARTEA a V-a

Amplasamentele pentru reproducere și stocare

ARTICOLUL 14

Amplasamentele pentru reproducere și stocare trebuie să fie înregistrate cu acordul autorității responsabile, cu excepțiile prevăzute la art. 21 și 22. Aceste amplasamente înregistrate trebuie să se supună cerințelor de la art. 5.

ARTICOLUL 15

Înregistrările prevăzute la art. 14 trebuie să specifice persoana considerată competentă să administreze sau să planifice, pentru o îngrijire corespunzătoare a animalelor, speciile crescute ori menținute în amplasament.

ARTICOLUL 16

1. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de reproducere vor specifica animalele corespunzătoare care se reproduc acolo, numărul și speciile unor astfel de animale care sunt expediate, datele când pleacă, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

2. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de menținere vor specifica numărul și speciile acelor animale care intră și pleacă, datele acestor transferuri, locul de unde au fost achiziționate animalele în cauză, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

3. Autoritatea responsabilă prescrie înregistrările care vor fi făcute și vor fi puse la dispoziție de persoana însărcinată din cadrul amplasamentelor menționate la paragrafele 1 și 2. Aceste înregistrări vor fi păstrate minimum 3 ani de la data ultimei înregistrări.

ARTICOLUL 17

1. Fiecare câine și fiecare pisică dintr-un amplasament vor fi marcați individual și permanent, în cea mai puțin dureroasă manieră posibilă, înainte de a fi înțărcați (separați de mamă).

2. În cazul în care un câine sau o pisică nemarcată este adusă într-un amplasament pentru prima dată după ce a fost separată de mamă (înțărcată), aceasta va fi marcată cât mai rapid posibil.

3. În cazul în care un câine sau o pisică este transferată de la un amplasament la altul înainte de a fi înțărcată (separată de mamă) și nu este practic să fie marcată înainte, o înregistrare complet documentată, cu referire în special la mamă, va fi păstrată până când va fi marcată.

4. Particularitățile identității și originii fiecărui câine sau fiecărei pisici vor fi introduse în înregistrările amplasamentului.

PARTEA a VI-a

Amplasamentele de folosință

ARTICOLUL 18

Amplasamentele de folosință vor fi înregistrate sau altfel aprobate de autoritatea responsabilă și vor satisface condițiile menționate la art. 5.

ARTICOLUL 19

Achizițiile vor fi făcute la amplasamentele de folosință pentru instalațiile și echipamentele potrivite speciilor de animale folosite și nivelului de performanță al procedurilor. Proiectarea, construcția și funcționarea unor astfel de instalații și echipamente se vor face astfel încât să se asigure faptul că procedurile sunt urmate cu cât mai mare exactitate, cu scopul de a obține rezultate efective cu un număr minim de animale și cu un grad minim de durere, suferință, disconfort și răniri de durată.

ARTICOLUL 20

În amplasamentele de folosință:

- a)** se va/vor identifica persoana sau persoanele care este/sunt responsabilă/responsabile administrativ cu îngrijirea animalelor și cu funcționarea echipamentelor;
- b)** se va asigura personal suficient instruit;
- c)** îngrijirea se va face cu consultarea, aportul și tratamentul unui medic veterinar;
- d)** un medic veterinar sau o altă persoană competentă va fi însărcinată cu supravegherea, în scopul asigurării bunăstării animalelor.

ARTICOLUL 21

1. Animalele din speciile enumerate mai jos, destinate procedurilor, vor fi achiziționate direct sau vor fi obținute de la amplasamentele de reproducere. Pot exista excepții generale sau speciale obținute cu acordul părților:

- șoarece (*Mus musculus*)
- șobolan (*Rattus norvegicus*)
- cobai (*Cavia porcellus*)
- hamster auriu (*Mesocricetus auratus*)
- iepure (*Oryctolagus cuniculus*)
- câine (*Canis familiaris*)
- pisică (*Felis catus*)
- prepeliță (*Coturnix coturnix*)

2. Fiecare parte își asumă extinderea prevederilor paragrafului 1 la alte specii, în particular la ordinul primatelor, imediat ce apare o cercetare justificabilă privind furnizarea suficientă de animale crescute în scopul reproducerii din speciile în discuție.

3. Animalele fără stăpân aparținând unor specii domestice nu vor fi folosite în proceduri. O excepție generală făcută în condițiile paragrafului 1 se referă la pisicile și câinii fără stăpân.

ARTICOLUL 22

În amplasamentele de folosință vor fi utilizate numai animalele procurate din amplasamentele de reproducere și din cele de menținere, cu excepția cazului în care există diverse înțelegeri între părți.

ARTICOLUL 23

Procedurile vor fi, în cazul în care sunt autorizate de autoritatea responsabilă, aplicate în afara amplasamentului de folosință.

ARTICOLUL 24

Amenajările vor fi făcute la amplasamentul de folosință, pentru a menține înregistrări spre a fi puse la dispoziție după cum sunt solicitate de autoritatea responsabilă. În particular, aceste înregistrări vor fi la un nivel suficient care să satisfacă cerințele art. 27 și suplimentar, vor preciza numărul și speciile tuturor animalelor achiziționate, locul de unde au fost achiziționate și data sosirii.

PARTEA a VII-a

Învățământ și instruire

ARTICOLUL 25

1. Procedurile desfășurate în scop educativ, de instruire sau de perfecționare ori altele cu caracter ocupațional, inclusiv îngrijirea animalelor folosite sau care vor fi folosite în proceduri, trebuie comunicate autorității responsabile și vor fi efectuate de către sau sub supravegherea unei persoane competente, care va fi responsabilă de asigurarea faptului că procedurile sunt în conformitate cu legislația națională și în termenii prezentei convenții.

2. Procedurile ce includ un scop educațional, de instruire sau de perfecționare, altele decât cele menționate la paragraful 1, nu vor fi permise.

3. Procedurile menționate la paragraful 1 vor fi limitate la cele absolut necesare scopului educațional sau de instruire în discuție și vor fi permise numai dacă obiectivul lor nu poate fi atins prin metode audio-vizuale efective comparabile sau prin orice altă metodă potrivită.

ARTICOLUL 26

Persoanele care duc la îndeplinire procedurile sau iau parte la acestea ori care îngrijesc animalele folosite în proceduri, incluzând și supravegherea, vor trebui să aibă pregătire sau instruire adecvată.

PARTEA a VIII-a

Informații statistice

ARTICOLUL 27

1. Fiecare parte va culege informații statistice despre utilizarea animalelor în proceduri și această informație va fi făcută publică, în cazurile în care legea prevede astfel.

2. Informația va fi colectată, respectându-se:

- a) efectivele și tipurile de animale folosite în proceduri;
- b) efectivele de animale din categoriile selectate, folosite în proceduri, direct implicate în medicină, precum și în educație și instruire;
- c) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri având ca scop protecția omului și a mediului;
- d) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri specificate de lege.

ARTICOLUL 28

1. Ca obiect al cerințelor legislației naționale legate de secret și confidențialitate, fiecare parte va comunica anual secretarului general al Consiliului Europei informațiile referitoare la cele menționate în paragraful 2 al art. 27, prezentate în forma prevăzută în anexa B la prezenta convenție.

2. Secretarul general al Consiliului Europei va publica informația statistică primită de la părți, respectând cele menționate în paragraful 2 al art. 27.

3. Fiecare parte este invitată să comunice secretarului general al Consiliului Europei adresa propriei autorități naționale, la care informațiile vor fi obținute la cerere. Aceste adrese vor fi cuprinse în publicațiile statistice făcute de secretarul general al Consiliului Europei.

PARTEA a IX-a

Recunoașterea procedurilor efectuate pe teritoriul altor părți

ARTICOLUL 29

1. În situația în care nu este necesar, pentru evitarea repetării procedurilor cerute de lege referitor la sănătate și securitate, fiecare parte, acolo unde este aplicabil, va recunoaște rezultatele procedurilor efectuate pe teritoriul altei părți.

2. În acest scop, în situația în care este practicabil și legiferat, părțile își acordă asistență mutuală, în particular prin furnizarea informațiilor legate de propria legislație și de practici administrative referitoare la cerințele procedurilor ce urmează să fie efectuate, sprijinind înregistrarea rezultatelor, precum și a informațiilor practice legate de aceste proceduri pe propriile teritorii și de autorizare sau de orice altă măsură administrativă specială ce are legătură cu aceste proceduri.

PARTEA a X-a

Consultări multilaterale

ARTICOLUL 30

În termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții și la fiecare 5 ani după această dată sau mai frecvent, dacă o majoritate a părților o cere, părțile susțin consultări multilaterale în cadrul Consiliului Europei pentru a examina aplicarea prezentei convenții și solicitarea revizuirii ei sau extinderii procedurilor. Aceste consultări au loc în cadrul întâlnirilor convenite de secretarul general al Consiliului Europei. Părțile comunică secretarului general al Consiliului Europei numele reprezentanților cu cel puțin două luni înaintea întâlnirilor.

PARTEA a XI-a

Prevederi finale

ARTICOLUL 31

Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și de către Comunitatea Europeană. Ea face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

1. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni după data la care 4 state membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin această convenție, potrivit prevederilor art. 31.

2. În acord cu un semnatar care ulterior își exprimă consimțământul de a fi legat prin prezenta convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării celor 6 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

ARTICOLUL 33

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului să adere la prezenta convenție, printr-o decizie luată de majoritatea prevăzută la art. 20.d din Statutul Consiliului Europei și prin votul unanim al reprezentanților statelor contractante cu drept de a fi reprezentate în Comitet.

2. Pentru orice stat care va adera la prezenta convenție aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 34

1. Oricare semnatar, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, poate face una sau mai multe rezerve. Nu poate fi făcută nicio rezervă la art. 1-14 sau 18-20.

2. Oricare parte care a făcut o rezervă în virtutea paragrafului anterior va putea să o retragă parțial sau integral, prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte la data primirii unei astfel de notificări de către secretarul general.

3. O parte care a făcut o rezervă față de prevederile prezentei convenții nu poate solicita aplicarea prevederii de către orice altă parte; în orice caz, dacă această rezervă este parțială sau condițională, respectiva parte poate solicita aplicarea acelei prevederi atât timp cât ea însăși a acceptat-o.

ARTICOLUL 35

1. Oricare semnatar, la data semnării sau la depunerea propriului instrument de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, va specifica teritoriul sau teritoriile unde prezenta convenție se aplică.

2. Oricare parte poate, la orice dată ulterioară, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei. Pentru orice asemenea teritoriu, convenția va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea declarații de către secretarul general.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare, pentru orice teritoriu specificat într-o asemenea declarație, poate fi retrasă printr-o notificare adresată secretarului general. Retragerea va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ARTICOLUL 36

1. Oricare parte poate oricând să denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei.

2. O asemenea denunțare va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ARTICOLUL 37

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statele membre ale Consiliului Europei, Comunitățile Europene și orice stat care a aderat, în ceea ce privește:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c) orice dată a intrării în vigoare a prezentei convenții, în acord cu art. 32, 33 și 35;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție.

Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Strasbourg la 18 martie 1986, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunităților Europene și oricărui stat invitat să adere.

ANEXA A

REGULI PENTRU ACOMODAREA ȘI ÎNGRIJIREA ANIMALELOR (art. 5 din Convenție)

Introducere

1. Statele membre ale Consiliului Europei au decis că este important să protejeze animalele vii utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice și să se asigure că orice posibilă durere, suferință, disconfort sau rănire de durată asupra acestora, ca o consecință a procedurilor efectuate asupra lor, trebuie menținută la minimum.

2. Este foarte adevărat că anumite proceduri sunt efectuate în teren, în condițiile de viață ale animalelor sălbatice care trăiesc liber și se autoîntrețin, dar asemenea proceduri sunt relativ puține la număr. Marea majoritate a animalelor utilizate în proceduri trebuie, pentru motive practice, să fie păstrate sub un anumit control fizic în ceea ce privește condițiile din afara împrejuririlor cuștilor pentru animalele mici din căsuțele pentru animale de laborator. Aceasta este o situație în care se pot întâlni grave conflicte de interese. Pe de o parte, acestor animale nu trebuie să le fie reduse condițiile de mișcare, relațiile sociale și alte manifestări, pe de altă parte experimentatorii și asistenții acestora trebuie să aibă controlul complet asupra animalelor și asupra condițiilor de mediu. În această confruntare de interese animalele pot uneori să fie luate în considerare în mod secundar.

3. Pentru aceasta, Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice (Convenția) prevede la art. 5 că: "Oricărui animal care se folosește sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil."

4. Prezenta anexă schițează un ghid de bază cuprinzând cunoștințe și practici prezente pentru menținerea și îngrijirea animalelor. Acesta explică și suplimentează prevederile de bază ale art. 5. Obiectul acestuia este de a ajuta autoritățile, instituțiile și persoanele individuale în urmărirea scopurilor Consiliului Europei în această problemă.

5. Îngrijirea este un termen care, când este folosit în legătură cu animalele care se intenționează a fi folosite sau care sunt folosite în proceduri, acoperă toate aspectele relațiilor dintre om și animale. Aceasta reprezintă suma resurselor materiale și nemateriale mobilizate de om în sensul de a obține și menține un animal într-un stadiu fizic și mental în care acesta să sufere cât mai puțin și să se comporte cât mai bine în proceduri. Aceasta începe în momentul în care animalul este destinat utilizării în proceduri și continuă până la uciderea prin metode "umane" sau prin altă modalitate de eliminare din amplasament, în concordanță cu art. 11 din Convenție, după închiderea procedurilor.

6. Prezenta anexă are scopul de a furniza recomandări în legătură cu proiectarea corespunzătoare a locuințelor pentru animale. Există totuși câteva metode de reproducere și păstrare a animalelor de laborator, mai ales în sensul controlului microbiologic al condițiilor de mediu. Personalul de îngrijire va trebui câteodată să decidă caracterul și condițiile pentru animalele pentru care standardele de spațiu recomandate nu sunt suficiente, în special pentru animalele agresive. În aplicarea ghidului descris în prezenta anexă trebuie să fie luate în considerare cerințele pentru fiecare dintre aceste situații. Mai mult decât atât, este necesar să fie foarte clar statutul acestui ghid. Spre deosebire de prevederile Convenției înseși, prevederile acestui ghid nu sunt obligatorii; acestea sunt recomandări ce vor fi folosite cu discreție, proiectate ca un ghid de practici și standarde pe care toți cei interesați trebuie să se străduiască să le îndeplinească. Pentru acest motiv termenul "ar trebui" este de preferat termenului "trebuie". De exemplu, este mai mult decât evident că hrana și apa trebuie să fie furnizate (vezi pct. 3.7.2 și 3.8).

7. În final, pentru motive practice și financiare, echipamentele existente ale locuințelor animalelor nu este necesar să fie înlocuite înainte de a se uza sau înainte de a deveni nefolosibile. Reamplasările nedotate cu echipamente în conformitate cu prezentul ghid trebuie să fie completate și ajustate cât mai rapid posibil, corespunzător numărului și mărimii animalelor plasate în cuști și țarcuri.

Definiții

În prezenta anexă, în același sens cu definițiile conținute în paragraful 2 al art. 1 din Convenție:

- a) camere de păstrare înseamnă camerele în care animalele sunt în mod normal ținute, atât pentru reproducere, cât și pentru păstrare sau în timpul desfășurării procedurii;
- b) cușcă reprezintă un container fixat permanent sau mobil, care este închis prin pereți solizi și, cel puțin pe o latură, prezintă grății sau plasă de sârmă ori, acolo unde este potrivit, plasă și în care unul sau mai multe animale sunt păstrate sau transportate; în funcție de densitatea stocului și de mărimea containerului, libertatea de mișcare a animalelor este relativ restricționată;

c) țarc reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu pereți, gratii sau plase de sârmă, în care unul sau mai multe animale sunt păstrate; în funcție de mărimea spațiului închis și de densitatea stocului, libertatea de mișcare a animalelor este în mod obișnuit mai puțin restricționată decât într-o cușcă;

d) staul reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu gard din lemn, pereți, grilaje sau plase din sârmă și situată în mod obișnuit în exteriorul clădirilor fixe permanente în care animalele păstrate în cuști sau țarcuri pot să se deplaseze liber în timpul anumitor perioade, în acord cu nevoile lor comportamentale și fiziologice, cum ar fi exercițiile;

e) grajd reprezintă un spațiu închis, relativ mic, cu 3 pereți, în mod obișnuit cu iesle pentru mâncare și separări laterale, în care unul sau două animale pot fi păstrate legate.

1. Facilitățile fizice

1.1. Funcțiile și proiectarea generală

1.1.1. Orice facilitate trebuie să fie astfel construită încât să ofere condiții de mediu propice pentru speciile păstrate. Ele trebuie, de asemenea, să fie proiectate astfel încât să prevină accesul persoanelor neautorizate.

Facilitățile sunt parte a unui complex de clădiri mari care trebuie să fie protejat prin măsuri specifice clădirilor și planuri care să limiteze numărul celor care intră, prevenindu-se trecerea persoanelor neautorizate.

1.1.2. Este recomandat să existe un program de întreținere a acestor facilități în scopul de a preveni orice defecțiune a echipamentelor.

1.2. Camerele de păstrare

1.2.1. Trebuie să fie luate toate măsurile necesare pentru a asigura curățarea regulată și eficiența a camerelor și întreținerea unor standarde de igienă satisfăcătoare. Plafoanele și pereții trebuie să fie rezistenți, cu o suprafață netedă, impenetrabilă și ușor de spălat. O atenție specială trebuie să fie acordată joncțiunii cu ușile, canalizările, țevile și cablurile. Ușile și ferestrele trebuie să fie construite sau protejate astfel încât să păstreze în exterior animalele nedorite. Unde este posibil, trebuie să fie prevăzută pe ușă o fereastră de observare. Podelele trebuie să fie netede, impenetrabile și să aibă o suprafață nealunecoasă, ușor de spălat, care să poată menține greutatea rafturilor sau a altor echipamente grele fără a produce pagube. Canalele de scurgere trebuie să fie acoperite adecvat și prevăzute cu o barieră care să prevină accesul animalelor.

1.2.2. Camerele în care animalelor le este permis să se miște liber vor avea pereții și podelele dintr-un material cu suprafață deosebit de rezistentă la uzura provocată de animale sau din cauza procesului de curățare. Materialele nu trebuie să afecteze starea de sănătate a animalelor ori să le rănească. Canalele de scurgere, de preferat, trebuie să fie în aceeași cameră. Protecția suplimentară trebuie să privească orice echipament sau accesoriu fix, astfel încât acesta să nu fie distrus de animale sau să rănească animalele. În suprafețele exterioare pentru exerciții trebuie să fie luate măsuri speciale pentru a preveni accesul publicului și al animalelor.

1.2.3. Camerele folosite pentru păstrarea animalelor de fermă (bovine, oi, capre, porci, cai, păsări domestice etc.) trebuie să fie cel puțin conforme cu standardele impuse de Convenția europeană pentru protecția animalelor păstrate în condiții de fermă și de autoritatea veterinară națională sau de alte autorități.

1.2.4. Majoritatea camerelor de păstrare sunt în mod obișnuit proiectate ca adăposturi pentru rozătoare. În mod frecvent asemenea camere pot fi, de asemenea, folosite ca adăposturi pentru speciile mai mari. Ar trebui să se acorde o atenție specială ca să nu fie ținute împreună specii care sunt incompatibile.

1.2.5. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu facilități pentru îngrijire și să îndeplinească condițiile minime pentru realizarea procedurilor și manipulare, acolo unde este necesar.

1.3. Laboratoarele și camerele pentru proceduri generale și speciale

1.3.1. Amplasamentele pentru reproducere și menținere trebuie să aibă disponibile facilități pentru expedierea animalelor.

1.3.2. Toate amplasamentele trebuie să aibă, de asemenea, disponibil un minim de facilități de laborator pentru realizarea unor teste simple de diagnostic de laborator, examinări post-mortem și/sau colectarea de probe pentru realizarea unor investigații extinse de laborator.

1.3.3. Prevederea trebuie să fie făcută pentru primirea animalelor, astfel încât animalele sosite să nu constituie un factor de risc pentru animalele deja existente în facilități, de exemplu prin

carantină. Camerele pentru proceduri în scopuri generale și speciale trebuie să fie disponibile pentru situațiile în care nu este recomandat să fie realizate procedurile sau observațiile în camerele de păstrare.

1.3.4. Trebuie să se realizeze o acomodare potrivită pentru a permite animalelor care sunt bolnave sau cu probleme să fie păstrate separat.

1.3.5. Acolo unde este necesar, trebuie să existe una sau mai multe camere separate, echipate corespunzător pentru performanța procedurilor chirurgicale în condiții aseptice. Acolo unde se justifică, trebuie să existe și facilități postoperatorii.

1.4. Camerele de întreținere

1.4.1. Camerele de depozitare a hranei trebuie să fie reci și uscate, impenetrabile pentru paraziți și insecte. Alte materiale care pot fi contaminate sau pot prezenta risc trebuie să fie stocate separat.

1.4.2. Trebuie să existe disponibile camere de depozitare pentru cuști, instrumente și alte echipamente.

1.4.3. Camerele pentru curățare și spălare trebuie să fie suficient de mari pentru păstrarea instalațiilor necesare decontaminării și echipamentelor de curățare folosite. Procesul de curățare trebuie să fie desfășurat astfel încât să separe fluxul de apă curată de cel de apă murdară și să prevină contaminarea. Pereții și podelele trebuie să fie acoperite cu o suprafață rezistentă, construită dintr-un material potrivit, și să existe un sistem de ventilație cu o capacitate mare de a îndepărta excesul de umiditate.

1.4.4. Prevederile trebuie să se refere și la stocarea în condiții igienice și la eliminarea carcaselor și a deșeurilor rezultate de la animale. Dacă incinerarea la locul respectiv nu este posibilă sau de dorit, ar trebui realizate anumite aranjamente pentru eliminarea în condiții de siguranță a unor asemenea materiale, avându-se în vedere reglementările locale și cele legale. Trebuie luate precauții speciale în ceea ce privește deșeurile cu un înalt potențial toxic sau radioactive.

1.4.5. Proiectarea și construirea sistemelor de circulație a aerului trebuie să corespundă standardelor din camerele de păstrare. Coridoarele trebuie să fie suficient de largi pentru a permite circulația cu ușurință a echipamentelor portabile.

2. Condițiile de mediu în camerele de păstrare și controlul acestora

2.1. Ventilația

2.1.1. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu un sistem de ventilație adecvat, care să satisfacă cerințele speciilor care se găsesc aici. Scopul sistemului de ventilație este de a furniza aer curat și de a menține un nivel scăzut al mirosurilor, gazelor toxice, pulberilor și agenților infecțioși de orice tip. De asemenea, ajută la îndepărtarea căldurii și umidității în exces.

2.1.2. Aerul în cameră trebuie să fie reînnoit cu o anumită frecvență. O rată de ventilație de 15-20 pe oră este considerată normală. În anumite circumstanțe, când densitatea stocului este scăzută, o rată de ventilație de 8-10 pe oră poate fi suficientă sau ventilația mecanică poate să nu fie necesară deloc. Alte circumstanțe pot necesita o rată mai mare de circulație a aerului. Trebuie să fie posibilă și recircularea aerului netratat. În orice caz, este important de subliniat că nici chiar cel mai eficient sistem de ventilație nu poate compensa o procedură proastă de curățare sau neglijența.

2.1.3. Sistemul de ventilație trebuie să fie astfel proiectat încât să evite curenții periculoși.

2.1.4. Fumatul în camerele în care se găsesc animalele trebuie să fie interzis.

2.2. Temperatura

2.2.1. Tabelul 1*) cuprinde intervalul de temperatură care este recomandat să fie menținut. Trebuie, de asemenea, să se menționeze că figurile (graficele) se aplică doar în cazul animalelor adulte, normale. Animalele nou-născute și cele tinere vor avea cel mai adesea nevoie de un nivel al temperaturii mult mai ridicat. Temperatura în incinte trebuie să poată fi reglată în acord cu posibilele schimbări în termoreglarea animalelor, care pot să determine condiții fiziologice speciale sau efecte în proceduri.

2.2.2. În condiții climatice ca cele din Europa poate fi necesar să existe un sistem de ventilație care să aibă capacitatea să furnizeze atât aer cald, cât și aer rece.

2.2.3. În amplasamentele de folosință este necesar un control exact al temperaturii în camerele de păstrare, deoarece temperatura mediului este un factor fizic care are un efect semnificativ asupra metabolismului tuturor animalelor.

2.3. Umiditatea

Variațiile extreme ale umidității relative (RH) au un efect advers asupra sănătății și bunăstării animalelor. Este, de asemenea, recomandat ca nivelul RH în camerele de păstrare să fie potrivit pentru specia avută în vedere și, în mod obișnuit, să fie menținut la valori de 55% +/-10%. Valorile mai mici de 40% și mai mari de 70% ale RH pentru o perioadă prelungită trebuie să fie evitate.

2.4. Lumina

În camerele fără ferestre este necesar să fie controlat gradul de iluminare atât pentru a satisface cerințele biologice ale animalelor, cât și pentru a furniza un mediu satisfăcător pentru muncă. Este, de asemenea, necesar să existe un control asupra intensității luminii și asupra ciclului de lumină-întuneric. Când sunt păstrate animale albinoase, trebuie luată în considerare sensibilitatea acestora față de lumină (vezi, de asemenea, pct. 2.6).

2.5. Zgomotul

Zgomotul poate fi un factor perturbator important pentru animale. Camerele de păstrare și camerele pentru proceduri trebuie să fie izolate împotriva surselor de zgomote puternice din domeniul perceptibil și a celor cu frecvență înaltă, în scopul de a evita dereglări în comportamentul animalelor și în manifestările fiziologice ale acestora. Zgomotele bruște pot determina schimbări considerabile în funcționarea organelor, dar acestea sunt adesea inevitabile; este uneori recomandat să fie întreținut în camerele de păstrare și cele de proceduri un sunet continuu, de intensitate moderată, ca o muzică relaxantă.

2.6. Sistemele de alarmă

O facilitate care păstrează un număr mare de animale este vulnerabilă. Este în aceeași măsură recomandat ca facilitățile să fie în mod corespunzător protejate prin instalarea unor sisteme de detectare a focului și a pătrunderii persoanelor neautorizate. Defecțiunile tehnice sau defectarea sistemelor de ventilație constituie un alt risc care poate cauza disconfort și chiar moartea animalelor, prin asfixiere sau supraîncălzire ori, în cazuri mai puțin grave, pot avea anumite efecte negative asupra procedurilor, astfel că acestea dau rezultate eronate și trebuie să fie repetate. Monitorizarea adecvată a dispozitivelor se realizează în conexiune cu planurile de încălzire și ventilație, astfel încât să permită personalului să supravegheze toate operațiunile. Dacă se justifică, trebuie să existe un generator care să asigure condiții pentru menținerea sistemelor-suport pentru viața animalelor și energia electrică pentru iluminat în cazul în care sunt defecțiuni la sistem sau este retrasă furnizarea. Trebuie să existe instrucțiuni clare pentru proceduri în caz de urgență. Alarmerile pentru rezervoarele cu pești sunt recomandate în cazul unor întreruperi în furnizarea de apă. O atenție deosebită trebuie să fie acordată situațiilor în care un sistem de alarmă cauzează dereglări asupra animalelor.

3. Îngrijirea

3.1. Sănătatea

3.1.1. Persoanele cu responsabilități în amplasamente trebuie să asigure inspectarea cu regularitate a animalelor și supravegherea acomodării și îngrijirii de către medicul veterinar și alte persoane competente.

3.1.2. În acord cu evaluarea riscului potențial asupra animalelor trebuie să se acorde o atenție corespunzătoare igienei și sănătății personalului.

3.2. Capturarea

Animalele sălbatice și nedomesticite trebuie să fie capturate doar prin metode "umane" și de către persoane experimentate, care au suficiente cunoștințe despre speciile și habitatele animalelor care urmează să fie capturate. Dacă în operațiunile de capturare sunt folosite anestezice sau orice alte medicamente, acestea trebuie administrate de către un medic veterinar sau de altă persoană competentă. Orice animal care este grav rănit trebuie să fie adus cât mai curând posibil pentru tratament la medicul veterinar. Dacă animalul, în opinia unui medic veterinar, nu se poate întoarce în mediu din cauza suferințelor profunde sau durerii, acesta trebuie să fie omorât prin metode "umane". În lipsa unui medic veterinar orice animal care a fost grav rănit trebuie să fie cel puțin omorât printr-o metodă "umană".

3.3. Condițiile de ambalare și transport

Toate operațiunile de transport sunt indiscutabil, pentru animale, experiențe stresante, care trebuie diminuate cât mai curând posibil. Animalele trebuie să fie într-o stare bună de sănătate pentru a fi transportate și este de datoria celor care le trimit să se asigure de acest lucru.

Animalele care sunt bolnave sau se află în altă situație decât starea normală nu trebuie să facă niciodată subiectul unui transport, în afara cazurilor în care este necesar din motive terapeutice sau de diagnostic. O atenție specială trebuie acordată femelelor care se află într-un stadiu avansat al gestației. Femelele care prezintă simptome de naștere în timpul transportului sau care pot naște în următoarele 48 de ore vor fi excluse de la transport. Fiecare precauție trebuie să fie luată de cel care le trimite și supraveghează împachetarea, evitând în timpul depozitării și tranzitului suferința inutilă datorată unei ventilații inadecvate, expunerii la temperaturi extreme, lipsa hranei și apei, întârzierilor prelungite etc. Cei care primesc animalele trebuie să fie corect informați în legătură cu detaliile transportului și cu documentația specifică pentru a asigura manipularea și recepția rapidă la locurile de sosire. Chiar în cazul în care statele membre nu sunt părți la Convenția europeană privind protecția animalelor în timpul transportului internațional, este recomandată o observație strictă în ceea ce privește prevederile acestei convenții. Este recomandată urmărirea strictă a legilor și reglementărilor naționale în egală măsură cu reglementările privind animalele vii ale Asociației de Transport Aerian Internațional și ale Asociației de Transport Aerian al Animalelor.

3.4. Recepția și dezambalarea

Animalele expediate trebuie să fie primite și dezambalate evitându-se orice întârziere. După inspecție animalele trebuie să fie transferate în cuști curate sau în țarcuri și să fie alimentate corespunzător cu hrană și apă. Animalele care sunt bolnave sau a căror stare nu este normală trebuie să fie păstrate sub observație atentă și separate de alte animale. Acestea sunt examinate de către un medic veterinar sau de către altă persoană competentă cât mai rapid posibil și, în cazul în care este necesar, vor fi tratate. Animalele care nu au nicio șansă de a fi recuperate trebuie să fie ucise cel puțin printr-o metodă "umană". În final, toate animalele primite trebuie să fie înregistrate și marcate în acord cu prevederile art. 16, 17 și 24 din Convenție. Boxele de transport trebuie să fie distruse imediat dacă nu poate fi posibilă o decontaminare corespunzătoare.

3.5. Carantina, izolarea și aclimatizarea

3.5.1. Scopurile carantinei sunt:

- a) de a proteja celelalte animale din amplasament;
- b) de a proteja omul împotriva infecțiilor zoonotice;
- c) de a sprijini bunele practici științifice.

În afara cazurilor în care starea de sănătate a animalelor introduse este satisfăcătoare, este necesar ca animalele să treacă printr-o stare de carantină. În anumite situații, de exemplu în cazul turbării, perioada poate fi stabilită prin reglementările naționale ale părților. În alte situații, aceasta poate varia și va fi stabilită de către o persoană competentă, în funcție de circumstanțe, în mod obișnuit de către medicul veterinar al amplasamentului [vezi, de asemenea, tabelul 2*].

3.5.2. Este recomandat ca facilitățile să fie scoase din funcțiune în cazul în care animalele izolate prezintă semne sau sunt suspecte de îmbolnăviri și pot prezenta risc pentru om sau alte animale.

3.5.3. Chiar și atunci când animalele par a fi într-o stare bună de sănătate sunt necesare astfel de măsuri pentru perioada următoare de aclimatizare, înainte de a fi folosite într-o procedură. Timpul necesar depinde de câțiva factori, cum ar fi stresul pe care animalele l-au suportat, care la rândul lui depinde de factori cum ar fi durata transportului și vârsta animalului. Această perioadă va fi decisă de către o persoană competentă.

3.6. Închiderea în cuști

3.6.1. Este posibil să fie făcută o distincție între cele două sisteme principale de păstrare a animalelor.

În primul rând, există un sistem întâlnit în amplasamentele de reproducere, menținere și în cele pentru folosință în domeniul biomedical, proiectat pentru acomodarea animalelor, cum sunt rozătoarele, iepurii, carnivorele, păsările și primatele, altele decât oamenii, uneori chiar și rumegătoare, porci și cai. Regulile sugerate pentru cuști, țarcuri, staule și grajduri, potrivite pentru asemenea facilități, sunt prezentate în tabelele 3-13*). Regulile suplimentare referitoare la suprafața minimă a cuștii se găsesc în figurile 1-7*). Mai mult decât atât, o ghidare corespunzătoare pentru aprecierea densității stocului în cuști este prezentată în figurile 8-12*).

În al doilea rând, există un sistem frecvent întâlnit în amplasamentele pentru conducerea procedurilor doar pentru animalele de fermă sau alte animale similare, de dimensiuni mari.

Facilitățile în asemenea amplasamente nu trebuie să fie reduse în comparație cu necesitățile determinate de standardele veterinare curente.

3.6.2. Cuștile și țarcurile nu trebuie să fie confecționate din materiale care să afecteze sănătatea animalelor, iar proiectarea acestora trebuie să se realizeze astfel încât să nu genereze probleme animalelor și să fie confecționate din materiale rezistente, adaptate pentru curățare și decontaminare tehnică. În mod special, trebuie acordată atenție specială proiectării podelelor cuștilor și țarcurilor, care trebuie să varieze în funcție de specia și vârsta animalelor și să fie proiectată astfel încât să faciliteze îndepărtarea excrementelor.

*)Tabelele 1-13 și figurile 1-12 sunt reproduse în facsimil.

3.6.3. Iarcurile trebuie să fie astfel proiectate încât să asigure bunăstarea speciilor. Acestea vor permite satisfacerea anumitor nevoi de comportament (de exemplu nevoia de cățărare, ascundere sau refugiu temporar) și vor fi proiectate pentru a permite o curățare eficientă și libertatea de a avea contact cu alte animale.

3.7. Hrănirea

3.7.1. În selectarea, producerea și prepararea hranei trebuie luate anumite precauții pentru a evita contaminarea chimică, fizică și microbiologică. Hrana trebuie împachetată în pungi închise etanș, ștampilate cu data producerii. Împachetarea, transportul și stocarea trebuie să se realizeze astfel încât să se evite contaminarea, deteriorarea sau distrugerea. Camerele de depozitare trebuie să fie reci, întunecoase, uscate și impenetrabile pentru paraziți și insecte. Hrana ușor perisabilă, cum sunt verdețurile, legumele, fructele, carnea, peștele etc., trebuie să fie depozitată în camere reci, refrigerate sau congelate.

Toate magaziiile pentru hrană, recipientele din care mănâncă animalele, precum și celelalte ustensile folosite pentru hrănire trebuie să fie curățate în mod regulat și, dacă este necesar, sterilizate. Dacă este folosită hrană umedă sau hrana este ușor contaminată cu apă, urină etc., este necesară o curățare zilnică.

3.7.2. Procesul de distribuire a hranei trebuie să varieze în funcție de specie, dar va fi necesar să satisfacă nevoile fiziologice ale animalului. Aprovizionarea trebuie să se facă astfel încât fiecare animal să aibă acces la hrană.

3.8. Apa

3.8.1. Apa decontaminată pentru băut trebuie să fie întotdeauna disponibilă pentru toate animalele. În timpul transportului este acceptabil să fie furnizată apă, ca parte a unei diete umede. Apa fiind un vehicul pentru microorganisme, este important ca aprovizionarea cu apă să fie astfel făcută încât să implice un risc minim. Sunt folosite în mod obișnuit două metode: îmbutelierea și sistemele automate.

3.8.2. Sticlele sunt adesea folosite pentru animalele mici, cum sunt rozătoarele și iepurii. Când sunt folosite sticle, acestea trebuie să fie confecționate din materiale transparente, cu scopul de a monitoriza conținutul acestora. Trebuie să fie astfel proiectate încât să aibă orificiul mare, ca să poată fi ușor și eficient curățate, și, dacă sunt din material plastic, nu trebuie să fie refolosite. Capacele, dopurile și tuburile trebuie să fie sterilizate și ușor de curățat. Toate sticlele și accesoriile trebuie să fie curățate și sterilizate corespunzător și la intervale regulate de timp. Este recomandat ca sticlele să fie recuperate prin curățare și sterilizare înainte de a fi reumplute.

3.8.3. Sistemele automate pentru apa de băut trebuie să fie periodic verificate, întreținute și umplute, pentru a se evita accidente și răspândirea unor infecții. Dacă sunt folosite cuști cu fundul solid, trebuie avută o grijă specială față de riscul de a fi inundate. Testarea bacteriologică periodică a sistemului este, de asemenea, necesară, în scopul de a monitoriza calitatea apei.

3.8.4. Apa primită din rețelele publice de alimentare conține unele microorganisme care în mod obișnuit sunt considerate a fi inofensive, în afară de cazul în care microorganismele pot avea efecte specifice asupra animalelor. În aceste situații apa trebuie să fie tratată. Apa furnizată prin rețelele publice de alimentare este în mod obișnuit clorinată pentru a reduce creșterea numărului de microorganisme. Această clorinare nu este întotdeauna suficientă pentru a reduce creșterea numărului anumitor agenți potențial patogeni, ca de exemplu *Pseudomonas*. Ca o măsură suplimentară, nivelul clorului în apă poate fi crescut sau apa poate fi acidifiată pentru a se evita efectele nedorite.

3.8.5. În cazul peștilor, amfibienilor și reptilelor, toleranța față de aciditate, clor și alte substanțe chimice diferă foarte mult de la o specie la alta. În orice caz, trebuie avută o grijă deosebită la adaptarea alimentării cu apă pentru acvarii și tancuri de apă, în funcție de nevoile și de limitele de toleranță ale fiecărei specii.

3.9. Culcușul

Culcușul trebuie să fie uscat, absorbant, fără praf, netoxic și liber de agenți infecțioși ori patogeni sau de orice alte forme de contaminare. O atenție specială trebuie acordată evitării utilizării rumegușului sau materialelor pentru culcuș derivate din lemn care a fost tratat chimic. Pot fi folosite anumite produse rezultate din industrie sau deșeuri, cum ar fi hârtia fărâmițată.

3.10. Exercițiile și dresarea

3.10.1. Este permis să fie folosită orice oportunitate pentru a lăsa animalele să facă exerciții.

3.10.2. Performanța unui animal în timpul procedurilor depinde foarte mult de încrederea acestuia în om, care uneori trebuie să fie cultivată. Animalele din sălbăticie sau nedomesticite nu vor putea niciodată să devină animale ideale pentru experimente. Aceasta spre deosebire de animalele domestice născute și crescute în contact cu omul. Încrederea odată dobândită trebuie să fie menținută. Este, de asemenea, recomandat să fie menținut un contact frecvent, astfel încât animalul să se familiarizeze cu prezența umană și cu activitățile. La momentul potrivit, animalelor trebuie să li se vorbească, să fie atinse sau țesălate. Personalul trebuie să fie înțelegător, blând și ferm în contactul cu animalele.

3.11. Curățenia

3.11.1. Standardul unei facilități depinde foarte mult de o bună igienă. Trebuie stabilite instrucțiuni clare în ceea ce privește schimbarea culcușurilor în cuști și țarcuri.

3.11.2. Trebuie să fie stabilită o rutină pentru curățare, spălare, decontaminare și, când este necesar, sterilizarea cuștilor și accesoriilor, a sticlelor și altor echipamente. Un standard ridicat de curățenie trebuie să fie menținut, de asemenea, în camerele de păstrare, spălare și stocare.

3.11.3. Trebuie să existe o procedură de curățare periodică și, când este necesar, reînnoirea materialelor care formează suprafața terenului în exteriorul țarcurilor și cuștilor, pentru a se evita ca acestea să devină surse de infecții și infestări cu paraziți.

3.12. Uciderea prin metode "umane" a animalelor

3.12.1. Toate metodele "umane" de ucidere a animalelor necesită cunoștințe specifice care pot fi atinse doar printr-o perfecționare corespunzătoare.

3.12.2. Un animal aflat într-o stare profundă de inconștiență poate fi exsangvinat, dar medicamentele care produc paralizia musculară înainte de a se produce starea de pierdere a cunoștinței, cele cu efect curarizant și electrocutarea fără a trece curentul electric prin creier nu trebuie folosite fără o antestezie prealabilă. Eliminarea carcaselor nu trebuie să fie permisă înainte de a se instala starea de rigor mortis.

TABELUL 1
Reguli pentru temperatura camerei
(păstrarea animalelor în cuști, țarcuri sau ferme interioare)

Speciile sau grupurile de specii	Intervalul optim în °C
Primatele antropoide din Lumea Nouă	20-28
Șoarece	20-24
Șobolan	20-24
Hamster sirian	20-24
Șoarece săritor de deșert	20-24
Cobai	20-24
Primatele altele decât antropoidele din Lumea Veche	20-24
Prepeliță	20-24

Iepure	15-21
Pisică	15-21
Câine	15-21
Nevăstuică	15-21
Păsări domestice	15-21
Porumbel	15-21
Porc	10-24
Capră	10-24
Oaie	10-24
Vite cornute	10-24
Cal	10-24

Notă: În cazuri speciale, de exemplu când e vorba de animale foarte mici sau cu păr puțin, poate fi necesară o temperatură mai mare decât cea indicată.

TABELUL 2
Reguli pentru perioadele de carantină locală

Notă introductivă: Pentru animalele importate, toate perioadele de carantină trebuie să reprezinte subiectul reglementărilor naționale ale Părților. În legătură cu perioadele de carantină locală, perioada va fi determinată de o persoană competentă în acord cu circumstanțele, în mod obișnuit un medic veterinar desemnat de amplasament.

Speciile	Numărul de zile
Șoarece	5-15
Șobolan	5-15
Șoarece săritor de deșert	5-15
Cobai	5-15
Hamster sirian	5-15
Iepure	20-30
Pisică	20-30
Câine	20-30
Primatele altele decât antropoidele (ne-umane)	40-60

TABELUL 3
Reguli pentru cuștile rozătoarelor mici și iepurilor
(în stoc și în timpul procedurilor)

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	180	12
Șobolan	350	14
Hamster sirian	180	12
Cobai	600	18
Iepure 1 kg	1.400	30
2 kg	2.000	30
3 kg	2.500	35

4 kg	3.000	40
5 kg	3.600	40

Notă: "Înălțimea cuștii" înseamnă distanța pe verticală dintre podeaua cuștii și porțiunea superioară orizontală a capacului sau cuștii.

Când este proiectată o procedură trebuie să fie luat în considerare potențialul de creștere al animalelor asigurând o încăpere adecvată corespunzător acestui tabel în toate fazele procedurii.

Vezi de asemenea Figura de la 1 la 5 și de la 8 la 12.

TABELUL 4
Reguli pentru păstrarea în cuști a rozătoarelor mici
în condiții de reproducere

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	200	12
Șobolan	800	14
Hamster sirian	650	12
Cobai	1.200	18
Cobai în harem	1.000 pe adult	18

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii" vezi nota de la Tabelul 3.

TABELUL 5
Reguli pentru cuștile de reproducere la iepuri

Greutatea iepuoaiței kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei boxei pentru cuib m ²
1	0,30	30	0,10
2	0,35	30	0,10
3	0,40	35	0,12
4	0,45	40	0,12
5	0,50	40	0,14

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii" vezi nota de la Tabelul 3.

Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți include suprafața podelei boxei pentru cuib.

Vezi de asemenea figura Figura 6.

TABELUL 6
Reguli pentru cuștile pisicilor
(în timpul procedurilor și reproducerii)

Greutatea pisicii kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru pisică m ²	Suprafața Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți m ²
0,5-1	0,2	50	-	-
1-3	0,3	50	0,58	2
3-4	0,4	50	0,58	2
4-5	0,6	50	0,58	2

Notă: Căsuțele pentru pisici în cuști trebuie să fie strict limitate. Pisicile păstrate în acest mod pot ieși afară pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, când aceasta nu interferează, cu procedura. Țarcul pisicii trebuie să fie echipat cu tăviță pentru dejecții, o poliță suficient de mare pentru odihnă și obiecte corespunzătoare pentru cățărare și joacă.

"Înălțimea cuștii" înseamnă distanța verticală dintre cel mai înalt punct al podelei și cel mai de jos punct al plafonului cuștii.

În scopul calculării suprafeței minime a podelei poate fi inclusă și suprafața poliței de odihnă. Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți de pisică include suprafața de 0,18 m² a boxei pentru pisoiași.

Vezi de asemenea Figura 7.

TABELUL 7
Reguli pentru cuștile câinilor
(în timpul procedurilor)

Înălțimea câinelui până la umăr cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru câine m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
30	0,75	60
40	1,00	80
70	1,75	140

Notă: Câinii nu trebuie să fie păstrați în cuști un timp mai mare decât este absolut necesar pentru scopurile procedurii. Câinii închiși în cuști vor fi lăsați liberi pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, în afara cazului în care acest lucru este incompatibil cu scopurile procedurii. Va fi selectat un timp limită cât un câine trebuie să stea închis fără să-și efectueze exercițiile zilnice. Suprafețele pentru exerciții vor fi suficient de mari încât să permită libertate de mișcare câinilor. Grătarul pentru podele nu va fi folosit în cuștile pentru câini decât atunci când procedurile o necesită.

Având în vedere marea diferență de înălțime și interdependența limitată care există între înălțime și greutate a diferitelor rase de câini, înălțimea cuștilor va fi bazată pe înălțimea corpului până la umăr a fiecărui animal. Ca o regulă generală înălțimea minimă a cuștii va fi egală cu dublul înălțimii până la umăr.

Pentru definirea termenului "înălțimea cuștii" vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 8
Reguli pentru țarcurile câinilor
(în stoc și în timpul procedurilor și reproducerii)

Greutatea câinelui kg	Suprafața minimă a podelei țarcului pe câine m ²	Suprafața minimă adiacentă pentru exerciții pe câine	
		mai puțin de 3 câini m ²	mai mult de 3 câini m ²
< 6	0,5	0,5 (1,0)	0,5 (1,0)
6 - 10	0,7	1,4 (2,1)	1,2 (2,9)
10 - 20	1,2	1,6 (2,8)	1,4 (2,6)
20 - 30	1,7	1,9 (3,6)	1,6 (3,3)
> 30	2,0	2,0 (4,0)	1,8 (3,8)

Notă: În paranteză sunt prezentate suprafețele totale per câine; suprafața podelei țarcului plus suprafața adiacentă pentru exerciții. Câinii păstrați permanent în aer liber trebuie să aibă acces într-un loc de refugiu pentru a căpăta protecție împotriva vremii nefavorabile. Acolo unde câinii sunt adăpostiți pe podele cu grătar trebuie să existe o suprafață solidă prevăzută pentru somn. Podelele cu grătar nu trebuie să fie utilizate, excepție făcând situațiile în care procedura o cere. Despărțiturile dintre țarcuri vor fi realizate astfel încât să prevină rănirea câinilor între ei. Toate țarcurile vor avea drenaj adecvat.

TABELUL 9
Reguli pentru păstrarea în cuști a primatelor
altele decât cele antropoide (ne-umane) (în stoc sau în timpul
procedurilor și reproducerii)

Notă introductivă: Din cauza variației largi a dimensiunilor și caracteristicilor primatelor este în mod special important să fie stabilite dimensiunile cuștilor în funcție de nevoile lor particulare. Volumul total al cuștilor este la fel de important pentru primat ca și suprafața podelei. Ca un principiu general, înălțimea unei cuști, cel puțin pentru maimuțe și alți simieni, trebuie să aibă dimensiuni mari. Cuștile trebuie să fie suficient de înalte cât să permită animalelor să stea în poziție bipedă. Înălțimea minimă a cuștii pentru brachiators trebuie să fie suficientă cât să permită legănarea acestora în extensie completă din tavan fără ca picioarele să atingă podeaua cuștii. Când sunt necesare, porțiunile superioare ale barelor de cocoțare trebuie să fie astfel potrivite încât să permită utilizarea părții superioare a cuștii.

Primatele care sunt compatibile pot fi menținute câte două într-o cușcă. Când acestea nu pot fi păstrate în perechi, cuștile lor trebuie să fie plasate astfel încât acestea să se poată vedea între ele, dar ar trebui de asemenea, să fie posibilă împiedicarea acestui lucru atunci când este necesar.

Următorul tabel constituie o regulă generală pentru păstrarea în cuști a grupurilor de specii cel mai des utilizate (superfamiliile Ceboidea și Cercopithecoidea).

Greutatea primatului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru una sau două animale m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
< 1	0,25	60
1 - 3	0,35	75
3 - 5	0,50	80
5 - 7	0,70	85
7 - 9	0,90	90
9 - 15	1,10	125

15 - 25	1,50	125
---------	------	-----

Notă: Pentru definirea termenului "înălțimea cuștii", vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 10
Reguli pentru păstrarea în cuști a porcilor
(în stoc și în timpul procedurilor)

Greutatea porcului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii per porc m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
5-15	0,35	50
15-25	0,55	60
25-40	0,80	80

Notă: Tabelul va fi aplicat și la exemplarele tinere de porci. Porcii nu trebuie păstrați în cuști decât în cazul în care este absolut necesar pentru scopul procedurii și atunci doar pentru o perioadă minimă de timp.

Pentru definirea termenului "înălțimea cuștii", vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 11
Reguli pentru acomodarea animalelor de fermă în țarcuri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a podelei m ²	Lungimea minimă a țarcului m	Înălțimea minimă a compartimentelor țarcului m ² /animal	Lungimea minimă a suprafeței podelei țarcului pe cap de animal m
Porci				
10- 30	2	1,6	0,8	0,2
30- 50	2	1,8	1,0	0,3
50-100	3	2,1	1,2	0,8
100-150	5	2,5	1,4	1,2
> 150	5	2,5	1,4	2,5
Oi				
< 70	1,4	1,8	1,2	0,7
Capre				
< 70	1,6	1,8	2,0	0,8
Bovine				
< 60	2,0	1,1	1,0	0,8
60-100	2,2	1,8	1,0	1,0
100-150	2,4	1,8	1,0	1,2
150-200	2,5	2,0	1,2	1,4

200-400	2,6	2,2	1,4	1,6	0,55
> 400	2,8	2,2	1,4	1,8	0,65
Cai adulți	13,5	4,5	1,8	-	-

TABELUL 12
Reguli pentru acomodarea animalelor de fermă în grajduri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a grajdului m ²	Lungimea minimă a grajdului m	Lungimea minimă a al grajdului m	Compartimentul minim
Porci				
100-150	1,2	2,0	0,9	
> 150	2,5	2,5	1,4	
Oi				
< 70	0,7	1,0	0,9	
Capre				
< 70	0,8	1,0	0,9	
Bovine				
60-100	0,6	1,0	0,9	
100-150	0,9	1,4	0,9	
150-200	1,2	1,6	1,4	
200-350	1,8	1,8	1,4	
350-500	2,1	1,9	1,4	
> 500	2,6	2,2	1,4	
Cai adulți	4,0	2,5	1,6	

Notă: Grajdurile trebuie să fie suficient de mari cât să permită animalelor să se întindă confortabil.

TABELUL 13
Reguli pentru păstrarea în cuști a păsărilor
(în stoc și în timpul procedurilor în amplasamentele pentru folosință)

Speciile și greutatea g	Suprafața minimă pentru o pasăre cm ²	Suprafața minimă pentru 2 păsări cm ² /pasăre	Suprafața minimă pentru 3 păsări cm ² /pasăre	Înălțimea minimă a cuștii cm	Lungimea minimă a tăvilor pentru hrănire per pasăre cm
Găini					
100- 300	250	200	150	25	3
300- 600	500	400	300	35	7
600-1.200	1.000	600	450	45	10
1.200-1.800	1.200	700	550	45	12

1.800-2.400	1.400	850	650	45	12
(Masculi adulți)	1.800	1.200	1.000	60	15
> 2.400					
Prepelițe					
120-140	350	250	200	15	4

Notă: "Suprafața" reprezintă produsul dintre lungimea cuștii și lățimea acesteia măsurate intern și orizontal, NU produsul dintre lungimea podelei și lățimea acesteia.

Pentru definirea termenului "înălțimea cuștii", vezi nota de la Tabelul 6.

Mărimea ochiurilor grătarului podelei nu trebuie să fie mai mare de 10x10 mm pentru puii de găină și 25x25 mm pentru puicute și adulți. Grosimea sârmei trebuie să fie de cel puțin 2 mm. Gradientul de umiditate nu trebuie să depășească 14% (8°). Recipientul pentru apă trebuie să aibă aceeași lungime ca și cel pentru mâncare. Dacă sunt necesare recipiente sau cești, fiecare pasăre va avea acces la două. Cuștile trebuie să fie prevăzute cu loc de cocoțat și să permită păsărilor dintr-o singură cușcă să se vadă între ele.

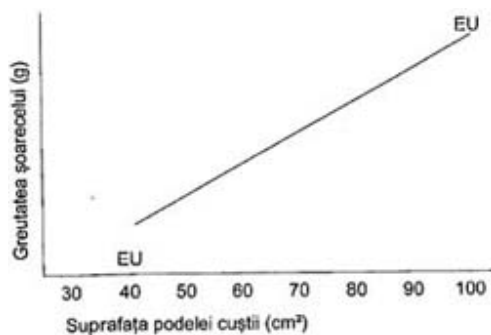

FIGURA 1

Șoarecii (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șoarecelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

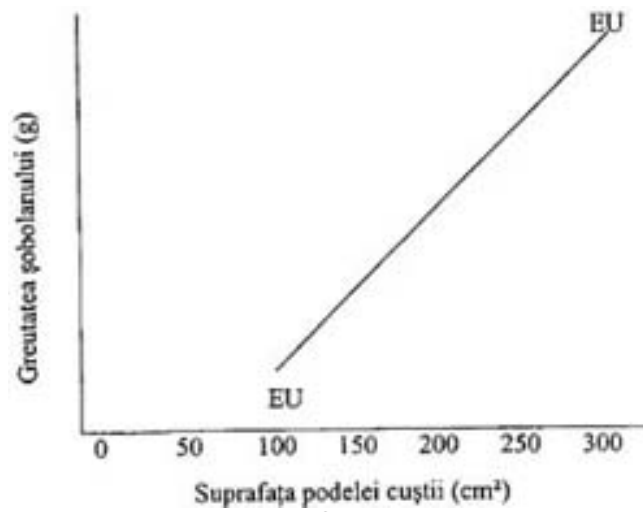

FIGURA 2

Șobolani (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șobolanului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

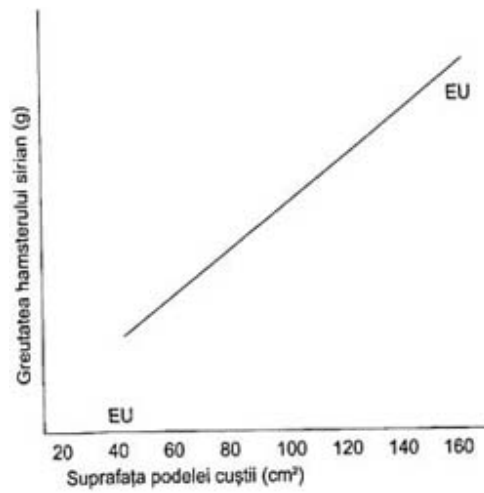

FIGURA 3

Hamsteri sirieni (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a hamsterului sirian se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

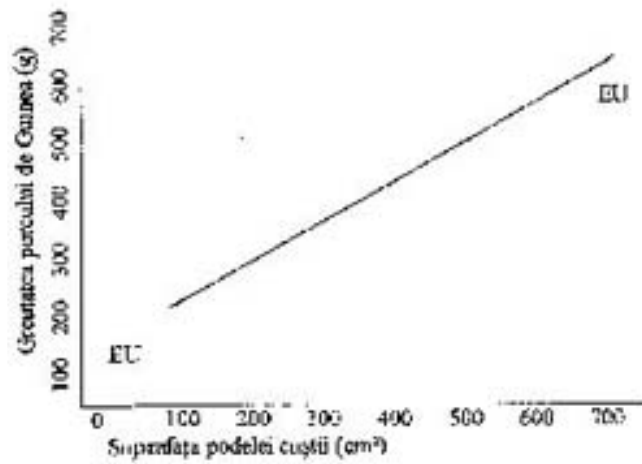

FIGURA 4

Cobai (în stoc și în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a cobaiului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

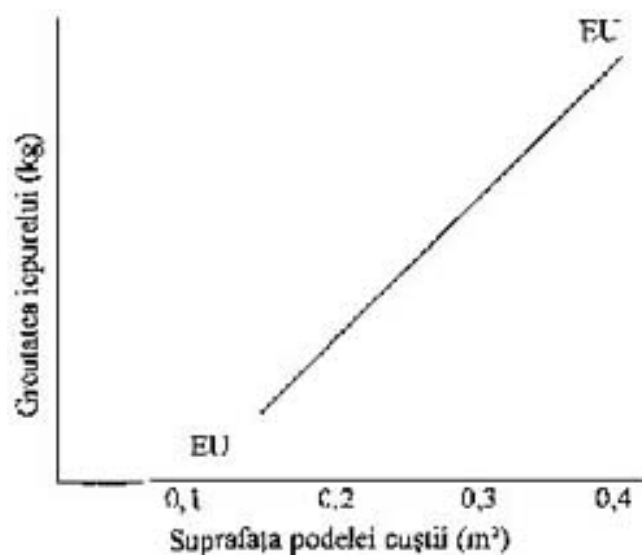

FIGURA 5

Iepuri (în stoc și în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate data a iepurelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

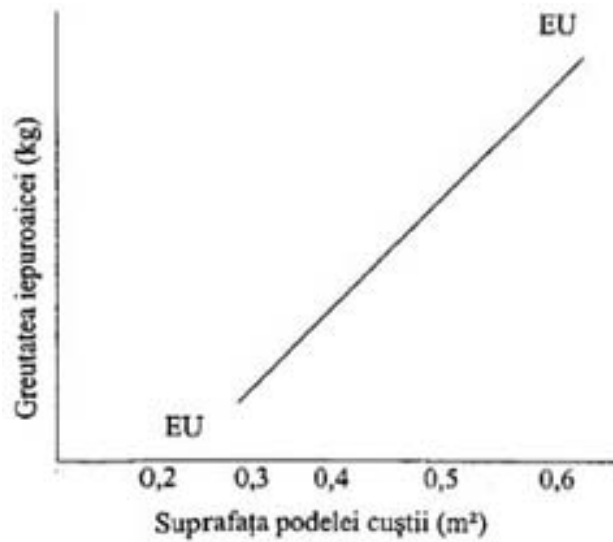

FIGURA 6

Iepuri (pentru reproducere)
Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii neînțărcați

La o greutate dată a iepuroaicei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

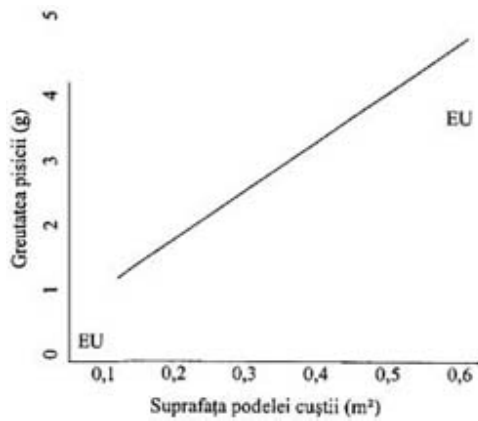

FIGURA 7

Pisici (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a pisicii se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

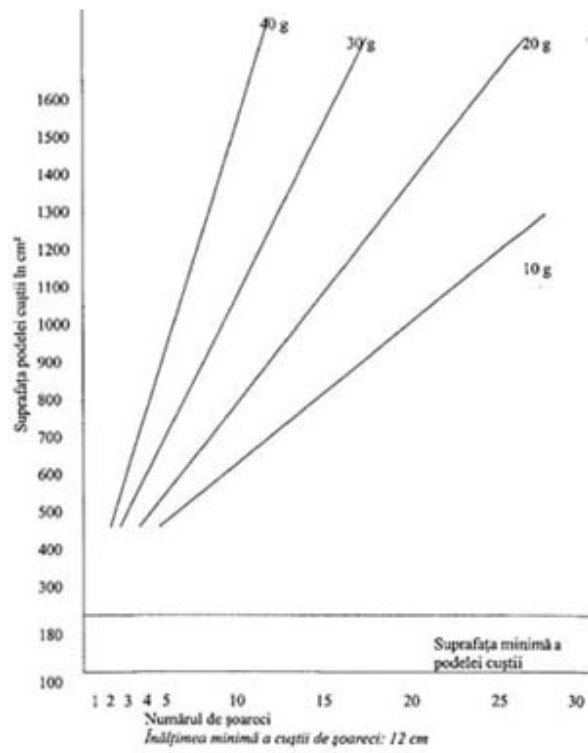

FIGURA 8

Reguli referitoare la relația dintre numărul de șoareci per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurii)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespunde liniei EU-EU din Figura 1

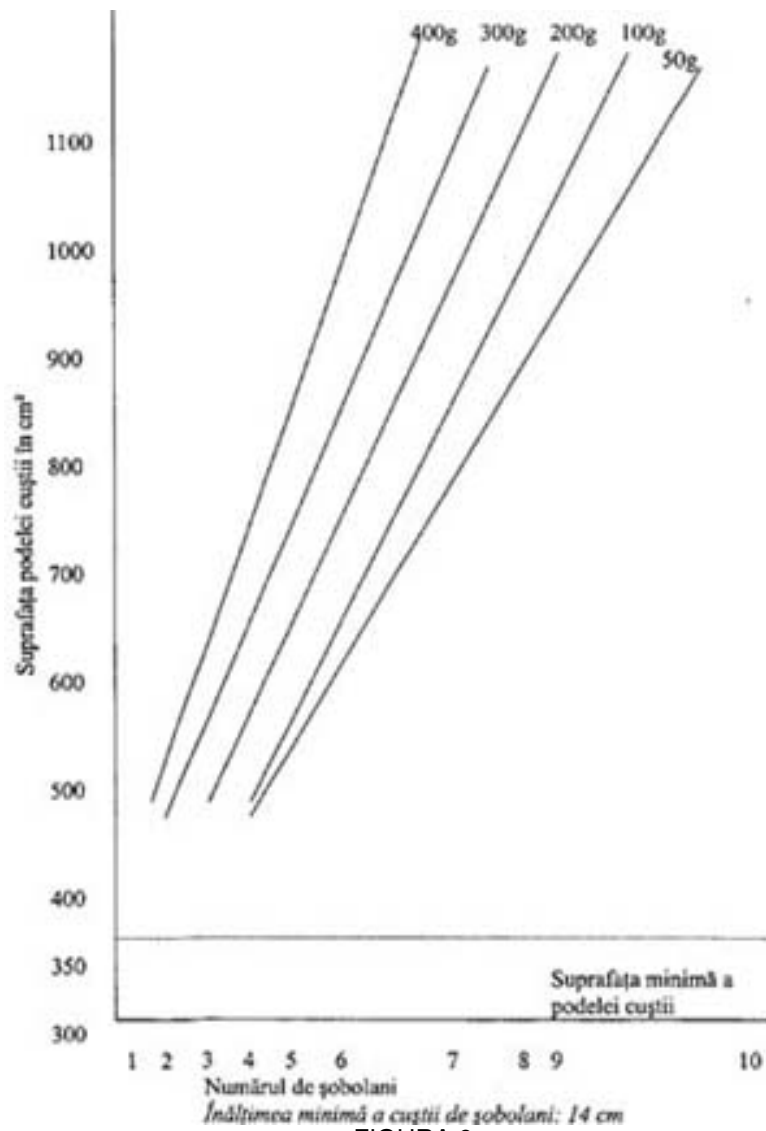

FIGURA 9

Reguli referitoare la relația dintre numărul de șobolani per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 2

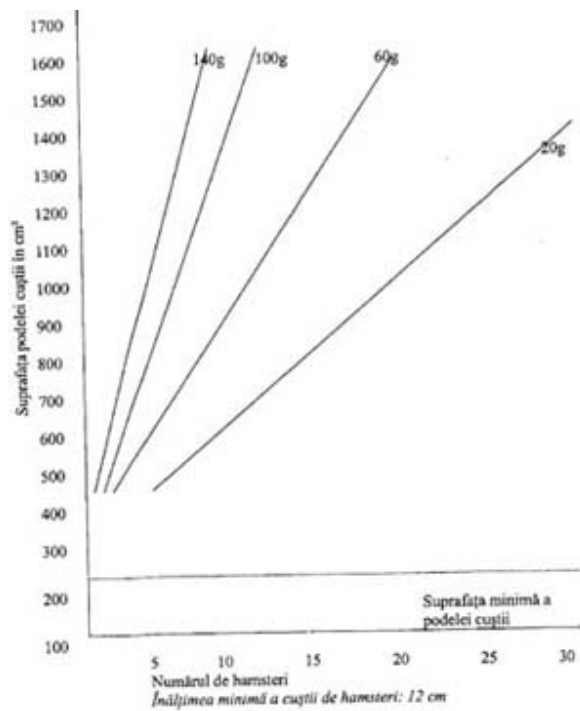

FIGURA 10

Reguli referitoare la relația dintre numărul de hamsteri per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 3

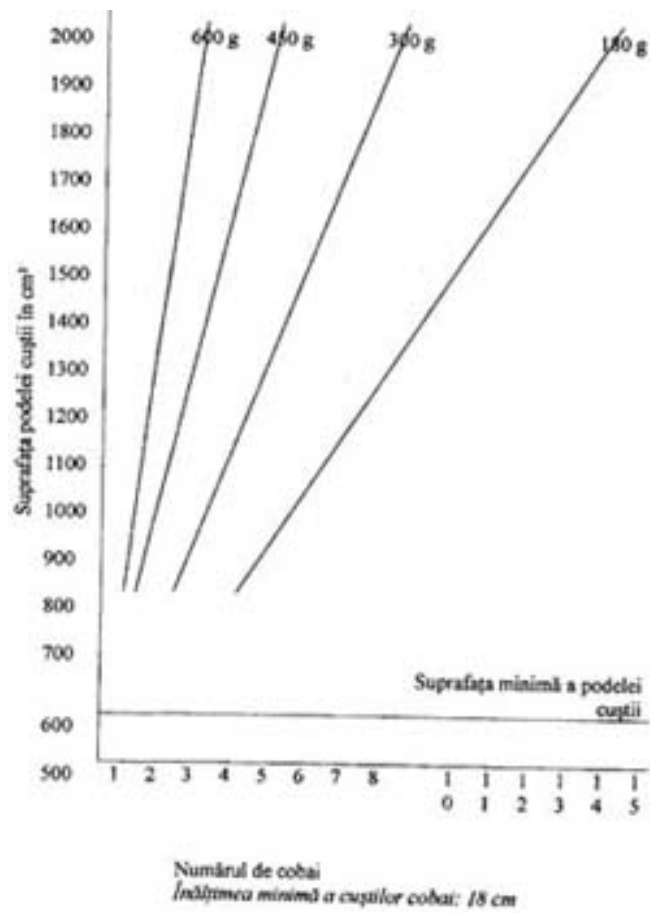

FIGURA 11

Reguli referitoare la relația dintre numărul de cobai per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 4

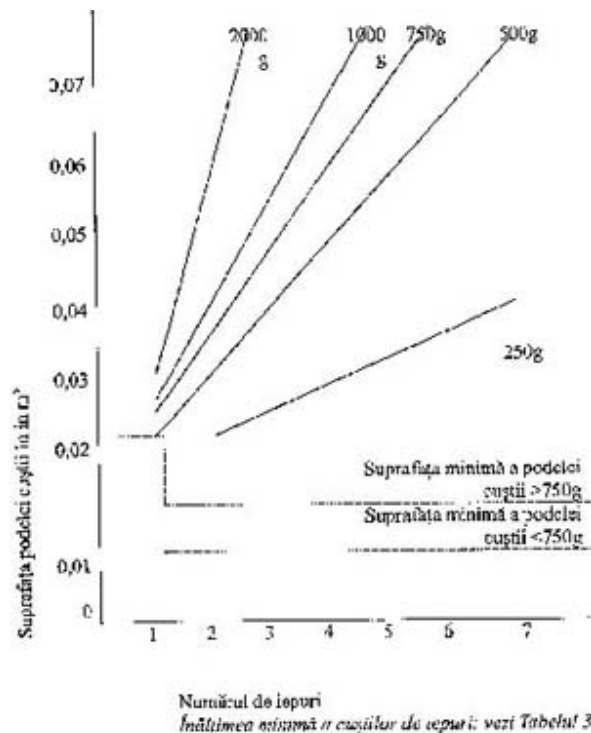

FIGURA 12

Reguli referitoare la relația dintre numărul de iepuri per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 5

ANEXA B

TABELELE STATISTICE și notele explicative pentru completarea acestora în îndeplinirea cerințelor art. 27 și 28 din Convenție

Introducere

Conform art. 27 și 28 din Convenție, fiecare parte va colecta informațiile statistice referitoare la anumite aspecte procedurale derivate din Convenție și va comunica aceste informații secretarului general al Consiliului European, care va publica informațiile primite.

Metoda folosită în colectarea informațiilor este decisă de fiecare parte și, bineînțeles, orice informații statistice suplimentare pot fi colectate pentru a satisface cerințele la nivel național. În scopul de a facilita activitatea secretarului general, informațiile furnizate acestuia trebuie să fie comparabile și în acord cu tabelele atașate mai jos. Datele vor fi colectate pe an calendaristic.

Generalități

Animalele care vor fi înregistrate sunt cele care vor fi folosite și cărora este posibil să le fie cauzate durere, suferință, disconfort sau răni de durată (vezi art. 1.2.c din Convenție). Înregistrarea trebuie să se realizeze când animalele sunt selectate pentru a fi folosite în proceduri. Fiecare animal trebuie să fie înregistrat o singură dată în același tabel. Animalele care nu fac obiectul procedurilor, astfel cum sunt definite în art. 1.2.c, nu vor fi înregistrate în scopul de a se colecta informații statistice în contextul prezentei Convenții.

În cercetarea biologică este inevitabilă apariția situației în care este dificil de a decide în care dintre coloanele tabelului trebuie să fie trecut un animal care va fi folosit în procedură. Nu există o metodă corectă sau greșită de a rezolva această problemă, care este o alegere individuală. Autoritatea competentă poate acorda cercetătorilor dreptul de a decide unde să fie înregistrate animalele.

Este esențial să se asigure că un animal nu este înregistrat de două ori în același tabel.

Tabelul 1*)

Numărul și tipul animalelor folosite în proceduri

În acest tabel trebuie să fie trecut numărul total al animalelor folosite în proceduri, acest total fiind împărțit pe clase sau tipuri de animale.

Tabelul 2*)

Numărul de animale folosite în proceduri pentru scopurile selectate

Acest tabel are ca scop evidențierea numărului de animale folosit în domeniile principale ale cercetării fundamentale, dezvoltării unor noi produse, evaluarea securității, diagnosticul unor boli, educație și instruire. În coloana 1 termenul "medical" se referă la medicina veterinară.

Tabelul 3*)

Numărul animalelor folosite în proceduri în scopurile selectate pentru protecția omului, animalelor și mediului, prin evaluări toxicologice sau alte evaluări legate de securitate

Acest tabel intenționează să dea mai multe detalii despre procedurile legate de protecția omului, a animalelor și a mediului, excluzând scopurile medicale. Coloana 6 include radiațiile periculoase.

Tabelul 4*)

Numărul animalelor folosite în proceduri referitoare la boli și alte tulburări

Acest tabel încearcă să ilustreze numărul animalelor folosite pentru scopuri medicale, incluzând medicina veterinară, cu referire specială la 3 domenii ale bolilor umane care au o însemnătate publică specială.

Tabelul 5*)

Numărul animalelor folosite în proceduri solicitate prin lege

O intrare în coloana "Numai părțile" va fi făcută când procedura este solicitată prin legi ale părților, în care aceste proceduri se desfășoară incluzând obligațiile internaționale pe care părțile trebuie să le respecte (de exemplu, ca parte a Convenției asupra elaborării Farmacopeei Europene sau ca stat membru al Comunității Europene).

O intrare în coloana "Numai alte părți" va fi făcută când scopul procedurii este specific cerințelor întâlnite, inclusiv cerințelor comerciale, în țări, altele decât părțile, incluzând, de asemenea, cerințele convențiilor la care acestea nu sunt încă parte.

Rubrica "Ambele" va fi folosită când procedurile privesc cerințele ambelor grupuri; în acest caz nu vor fi făcute intrări în niciuna dintre cele două coloane.

*)Tabelele 1-5 sunt reproduse în facsimil.

TABELUL 1
Numărul și tipul de animale folosite în proceduri în (anul) în (Partea)

Șoarece (<i>Mus musculus</i>)			
Șobolan (<i>Rattus norvegicus</i>)			
Cobai (<i>Cavia porcellus</i>)			
Alte rozătoare (alte Rodentia)			

Iepure (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)			
Maimuțe (Hominoidea)			
Alți simieni (Cercopithecoidea & Ceboidea)			
Prosimieni (Prosimia)			
Câini (<i>Canis familiaris</i>)			
Pisici (<i>Felis catus</i>)			
Alte carnivore (alte Carnivora)			
Cai, măgari și asini (Equidae)			
Porci (<i>Sus</i>)			
Capre și oi (<i>Capra & Ovis</i>)			
Vite cornute (<i>Bos</i>)			
Alte mamifere (alte Mammalia)			
Păsări (Aves)			
Reptile (Reptilia)			
Amfibieni (Amphibia)			
Pești (Pisces)			
Total			

TABELUL 2
 Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate
 în (anul) în (Partea)

	Speciile selectate			
	Toate speciile și iepuri	Rozătoare	Câini și pisici	Primate
1 Studii biologice fundamentale (inclusiv cele medicale)				
2 Descoperirea, dezvoltarea și controlul calității (inclusiv evaluarea siguranței) produselor sau aplicațiilor pentru medicina umană și veterinară				
3 Diagnosticul bolilor				

4 Protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță									
5 Educație și formare									

TABELUL 3
 Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în ceea ce privește protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță în (anul) în (Partea)

Clasificarea suplimentară a punctului 4 din Tabelul 2	Speciile selectate			
	Toate speciile și iepuri	Rozătoare	Câini și pisici	Primate
1 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în agricultură				
2 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în industrie				
3 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în gospodării				
4 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca și cosmetice sau obiecte de toaletă				
5 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca aditivi alimentari în consumul uman				
6 Riscul potențial sau actual al contaminării în mediul înconjurător general				

TABELUL 4
 Numărul animalelor folosite în proceduri legate de boli și alte tulburări în (anul) în (Partea)

	Speciile selectate			
	Toate speciile și iepuri	Rozătoare	Câini și pisici	Primate

1	Cancer (excluzând evaluarea riscurilor carcinogenice)								
2	Bolile cardiovasculare								
3	Tulburările nervoase și mentale								
4	Alte boli la oameni și animale								

Notă: Când o procedură acoperă cancerul pentru oricare din punctele de la 2 la 4, trebuie să fie făcută o clasificare a cancerelor.

TABELUL 5
 Numărul animalelor folosite în proceduri necesitate de lege
 în (anul) în (Partea)

	Speciile selectate			
	Toate speciile și iepuri	Rozătoare	Câini și pisici	Primate
Numai Părțile				
Numai alte Părți				
Ambele				